

Arrest

nr. 107 973 van 2 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging alsook de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 tot terugdrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juli 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 augustus 2013 om 16.20 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VANDERHEIDEN, die *loco* advocaat M. VAN WEYENBERGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam, in het bezit van een paspoort, op 23 juli 2013 aan op de luchthaven te Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) nam, nadat verzoeker gehoord was inzake het doel van zijn verblijf en de verblijfsomstandigheden, op 23 juli 2013, de beslissing tot terughrijving (bijlage 11) en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.3. De bestreden beslissing betreft de beslissing van 23 juli 2013 tot terughrijving waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis werd gesteld. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

*“(…) Op 23/07/13 om 23.00 uur, aan de grensdoorlaatpost Brunat werd door ondergetekende, (…), de heer/mevrouw :
naam (...) voornaam (...)
geboren op (...) te (...) geslacht (m/v) Mannelijk
die de volgende nationaliteit heeft Macedonische wonende te [...]
houder van het document paspoort nummer (...)
afgegeven te 09/07/2013 op: 08/07/2013
houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...]
geldig van [...] tot [...]
voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]
afkomstig uit Skopje met Jetairfly (...)*

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen :

(…)

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°): Betrokkene beweert reeds 12 jaar in België te verblijven en zou reeds jaren terug een procedure hebben opgestart om hier een verblijfskaart te bekomen. Betrokkene kan in dit verband geen enkel document aanbrengen als bewijs hiervan. In de database van de dienst Vreemdelingenzaken blijkt betrokkene bovendien niet gekend.(…)”

2. Het schorsend effect van het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

In casu is verzoeker van zijn vrijheid beroofd met het oog op zijn verwijdering. Hij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij.

Door de Raad werd in dezen op 2 augustus 2013 aan partijen een beschikking verstuurd waarin gesteld werd dat op zicht van het verzoekschrift *prima facie* blijkt dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terughrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent kan zijn vermits de verzoekende partij is vastgehouden. Tevens werd hierin gesteld dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op lezing van het verzoekschrift binnen de beroepstermijn ingediend. De Raad heeft hierin benadrukt dat, gelet op deze vordering, de verwerende partij niet mag overgaan tot de dwanguitvoering van de bestreden verwijderingsmaatregel tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, waarbij verwezen werd naar een arrest van de Raad, gewezen in algemene vergadering (RvV 17 februari 2011, nr. 56 201).

Ter terechtzitting werden omtrent de hierboven vermelde beschikking geen opmerkingen geuit door partijen.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedureglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (*cf.* RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk - en op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

3.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

De verwerende partij betwist het uiterst dringend karakter van de vordering.

In casu is de verzoeker van zijn vrijheid beroofd met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied. Hij maakt aldus het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. De repatriëring is voorzien op 4 augustus 2013 om 17.05 uur.

Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

De ingestelde vordering vertoont dus een uiterst dringend karakter.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. Conform vaste rechtspraak van de Raad van State dient onder ernstige middelen te worden verstaan, middelen die op het eerste gezicht gelet op de omstandigheden van de zaak ontvankelijk en gegrond kunnen zijn en bijgevolg tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden.

3.3.2. Verzoeker werpt de schending op van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Wat de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover

hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

De Raad merkt op dat de verzoeker de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3.3. De beslissing tot terugnijding wordt als volgt gemotiveerd:

“Betrokkene beweert reeds 12 jaar in België te verblijven en zou reeds jaren terug een procedure hebben opgestart om hier een verblijfskaart te bekomen. Betrokkene kan in dit verband geen enkel document aanbrengen als bewijs hiervan. In de database van de dienst Vreemdelingenzaken blijkt betrokkene bovendien niet gekend.”

3.3.4. Verzoeker voert aan dat hij sinds 2000 gekend is onder het DVZ nr. 4 xxx xxx, dat hij dacht dat zijn regularisatieprocedure nog lopende was, dat hij anders België nooit zou hebben verlaten daar hij zich op andere verblijfsprocedure had kunnen beroepen om een verblijfsrecht te bekomen (gezinshereniging met vriendin of met zijn nog ongebooren kind). Hij betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing is gebaseerd op manifest onjuiste gegevens, daar waar er gemotiveerd dat verzoeker niet gekend is in de database van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij betreurt dat er geen onderzoek is verricht naar zijn verklaringen.

3.3.5. De Raad stelt vast de bestreden beslissing enkel steunt op het gegeven dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven, overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet, waarbij specifiek wordt gemotiveerd dat geen bewijs wordt aangedragen voor de verklaring van verzoeker dat hij reeds 12 jaar in België zou verblijven en reeds jaren terug een procedure zou hebben opgestart om hier een verblijfskaart te bekomen.

Dienaangaande stipuleert de bestreden beslissing dat de verzoeker m.b.t. zijn verklaringen geen enkel document kon aanbrengen als bewijs, wat steun vindt in het administratief dossier.

Voorts stipuleert de bestreden beslissing dat *“In de database van de dienst Vreemdelingenzaken blijkt betrokkene bovendien niet gekend”*.

De aanwezigheid en geldigheid van de vereiste binnenkomstdocumenten, zijnde verzoekers paspoort, wordt in de bestreden beslissing niet betwist.

3.3.6. De Raad stelt evenwel op basis van het administratief dossier vast dat betrokkene wel gekend was en is door de Dienst Vreemdelingenzaken onder DVZ nr. 4 xxx xxx. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing noch het proces-verbaal van de Federale Politie van 23 juli 2013 verduidelijkt waarom de verzoeker niet is teruggevonden in de databank van Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel op duidelijke en afdoende wijze blijkt dat verzoeker gekend is bij Dienst Vreemdelingenzaken onder DVZ nr. 4 xxx xxx en dit sinds 2000.

Uit het administratief dossier, dat het betrokken DVZ nr. 4 xxx xxx op de kaft vermeldt, blijkt dat verzoekers verklaringen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, met name *“Betrokkene beweert reeds 12 jaar in België te verblijven en zou reeds jaren terug een procedure hebben opgestart om hier een verblijfskaart te bekomen”* steun vinden.

De motivering dat *“In de database van de dienst Vreemdelingenzaken blijkt betrokkene bovendien niet gekend”* is dus gesteund op een manifest onjuist gegeven, zoals verzoeker correct betoogt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt *prima facie* aannemelijk gemaakt.

3.3.7. Ter terechtzitting betoogt de verwerende partij dat verzoeker niet kan beweren dat zijn regularisatieprocedure nog lopende is of dat hij dacht dat hij legaal in het land verbleef, aangezien zijn

aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet op 29 september 2011 ongegrond werd verklaard en hij daarvan op 10 november 2011 in kennis werd gesteld. Verwerende partij betoogt dat verzoeker aldus illegaal op het grondgebied verbleef.

De Raad stelt vast dat dit betoog van de verwerende partij neerkomt op een *a posteriori* motivering die niet terug te vinden is in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier. Door *a posteriori* te pogen een motivering te voorzien, wordt de schendingen van de materiële motiveringsplicht door de verwerende partij niet rechtgezet. (*cf.* RvS 28 oktober 2008, nr. 187.420)

Het middel is op het eerste zicht gegrond.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summierere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (*cf.* RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

3.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

Gelet op het voorgaande gesteld onder punten 3.3.1. tot en met 3.3.7. blijkt dat een ernstig middel op het eerste zicht werd aangetoond. Aangezien op basis van de bestreden beslissing de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd, kan er redelijkerwijze worden gesteld dat verzoeker in zijn specifiek geval een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. Het nadeel is *in casu* evident ernstig en moeilijk te herstellen.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 tot teruggrijping wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VAN DEN BOSSCHE

M. MAES